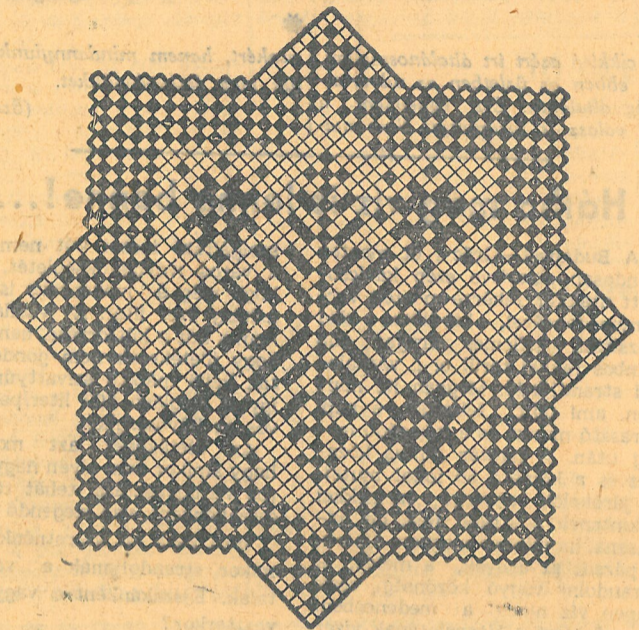

ASSZONYOKNAK

Bizonyára tetszik olvasóinknak ez a három egyszerű nyári ruamodell. Az első kartonruha hátul kötös övvel készült. A középső sötétkék vászonruha, egyetlen díszre a fehér tűzés. Fehér alapon kékmintás anyagból készült a harmadik modell, kék paszpól díszíti.

Könnyen leolvasható horgolt csillag.

A Rumjancev ügy

Szines szovjet film

Beláthatatlanul hosszú és kanyargós országutakon robognak a tehergépkocsik.

A gépkocsioszlop élén a fiatal Rumjancev halad. Arca kissé fáradt, a cigaretta is kialudt szájában, de szeme friss, éberrel figyeli az országutat. Rumjancev fékez, az egész gépkocsioszlop hirtelen megáll. Egy könnyűöltözött, kétségbeesett leány áll tönkrement kerékpárja mellett az országút közepén. A közeli kocsikról leugrálnak a sofőrök, körülveszik a csinos leányt és egymást túlharsogva, versengve ajánlják fel segítségüket. De Rumjancev egyszerűben oldja meg a problémát: az elromlott kerékpárt feldobja a kocsira, a leány pedig egy perc múlva már ott ül a gépkocsi kabinjában a gépkocsivezető mellett.

Igy kezdődött... Rumjancevnek még arra sincs ideje, hogy megkérdezze a leány nevét, amikor szörnyű dolog történik. Egy kisgyerek szakad az úttestre.

A leány nevét csak a kórházban tudja meg. Kláva lassan gyógyul és Rumjancev, aki könnyebb horzsolásokkal megúsza a balesetet — minden nap ott van a kórházban, hogy láthassa a bájos arcocskát, amely most ómiatta van fehér pólyába bugyolálva. Mire Kláva felépül, a fiú már ismét úton van. Lopott holmik szállítására éppen őt választják ki. A spekulánsok ügyesen szervezték meg dolgukat, így az egész büntetést a becsületes, fiatal sofőr nyakába szakad, aki börtönbe kerül.

Ajanaszjev ezredes kezdetől fogva úgy érzi, hogy Rumjancev nem lehet bűnös. Ez a tapasztalt ember nem a látszatra ad, hanem az emberekbe vetett bizalmára támaszkodik. S amikor az ezredes végre tisztá a vizet a pohárba és leleplezi az igazi bűnösöket, nemcsak tehetsége, éles esze győz, hanem az élet igazsága. — Ez adja vissza Rumjancevet a becsületes munkának, barátainak és a szeretett leányának, aki mindvégig bízott benne.

A Szabadság Kultúrotthonban június 14—16-ig kerül bemutatásra.

Jöjj velünk...!

I.
Nézd, a nyári nap már ezer kincset áraszt, aranyló sugarak öntik el a tájat, csillogó, villogó madárdalok égen habfelhők játszanak vitorlaféheren, üde, dús levegő — illatokkal teli — ég és föld kacaját vágyón ölelgeti viruló természet önti bő pompáját, röppenő szellőcskék öröm dalát hordják, rezzen a lombosítór, mozdulnak a rétek, vig munka dallama lágy csókokra ébred, csillan a verejték és a nagy akarat áradó himnusza új életet áraszt.

II.
Halló! Távolról közel morajló rendülés ég, s földön mi élő most minden futni kész, éjfélete felhők zordan hömpölyögnek, csattogó villámok ütköznek a földnek, süvöltő, zúgó szél,

csavarja a fákat, rejtentő jégeső életünkre támad, vaskarú félelem fojtogat szerteszét, tátogó vad szörnyek tépik a vetését éltető munkának és minden meghajlik: rémület sikolya fel, egekig hallik!

III.
Áh! Ember, ne hajolj, ne görnyedj a porba, lám sohasem hajlik meg a büszke tölgyfa, emeld fel fejedet, fogjuk egymás kezét, csattogjon villám-szörny, sose rebbenjünk szét, kart a karba öltve alkossunk vasfalat, acélozva meg azt igazi akarat, egész földkerekség hallja meg dalunkat, pirosuló betűkkel lángoljon a mondat: Jöjj velünk, ne rettenj, védj a nyár természetét, add kezed, őrizzük a szent Világbékét!

Add kezed, őrizzük a szent Világbékét!

Hazai Sándor

Baráti meghívó Csehszlovákiába

Szlovákia szép hegyvidékei, a Garam partján fekvő Banská-Bystricáról érkezett meghívás a Bányász Sportkörhöz...

A Kremnicai (Körmöcbányai) Banik vezetősége és a banská-bystricai kerület sportfelügyelőségétől érkezett bizsytical kerület sportolókhoz, amely megistiztelő annál is inkább, mivel a várpalotai csapat első ellenfeleül a besztercebányai kerület válogatott labdarúgócsapatát jelöli ki.

Az ajánlat egyébként négy mérkőzés lejátszására szól és pedig az első mérkőzést július 7-én kellene Besztercebányán a kerületi válogatott ellen lejátszani, míg a többi mérkőzés szintén bányavárosokban lenne megrendezve Podbrezován (Zólyombrezó), Kremnicán (Körmöcbánya) és a garamparti újonnan épülő nagy ipartelepén, Ziarban. A válogatott kivételével az ellenfelek bányászcsapatok lennének. Labdarúgó-

ink Közép-Szlovensz legszebb vidékeit merhetnék meg, elsősorban a festői Szlovén Erchegység és az Alacsony-Tátra vidékét. Sikerkülne a nyári partia — amely 10 nap tartana — sportolói ismét kellemes és emlékező gazdagodásnak és ami fontos lenne, ismét sok-sok barátot szereznének városunknak. Szerepük lenne ezeknek a találkozóknak a két népszerű barátságának kimélyítése szempontjából is.

AKKOR AZ ASSZONY gondolkozva nézett az urára.

— Valamit nem értettem, amit az előbb beszélt: hogy az asszonyok után kell mennie a férfinak?

— Bizony.

— Ki van zárva. Az a nő, aki utána megy a férfinak, meghalt a férfi számára, megutáltatta magát.

A férfi megütődött: ez igaz.

— En legalább soha, soha, egyetlen lépést nem tennék a férjem után, nem bizony.

— Nem?

— Nem...

— Látja, már nem mondja olyan határozottan.

— Annyit igen, amennyire jogom van. Mert azt a felelősséget nem vállalám, hogy föladtam a jogaimat... De ami azt illeti, hogy harcolni... az legfeljebb a tudat alatt folyik egy nőben... mert annyira szenved és gyötörődik, hogy nem tud élni s különben is, kell, hogy a nő lelki szükséglet legyen a férfi számára... ez nem egy nyílt harc...

— Hanem együttégés.

— Igen.

— Szóval, arról van szó, hogy minden férfinak csak olyan nő felel meg, aki teljesen ekvivalens vele.

— Nem. A férfinak többnek kell lennie, mint a nő, mert ha a férjem csak annyi, mint én vagyok, nem imponál.

— No jó, ha maga ilyen udvarias, akkor én is elismerem, hogy a nőnek gazdagabb lelki életének kell lennie, mint a férfinak, hogy folyton új benyomással gvarapodjon az élete.

EGYMASKA NEVETTEK. Ebben megegyeztek: kölcsönösen leudvarolták egymást.

— Hogy van akkor az, — szöjt az asszony, — hogy még az ilyen leideálisabb esetben is, megfontolják a baleset, hogy egy másik nőt vesz észre a férfi.

— Vagy másik férfit a nő — ez hamarabb és gyakoribb eset.

— És az ártatlanabb.

— No.

— Hat persze mert a férfinak megvan engednie az ilyen kiruccanás sőt a kasznói becsülethez tartozik.

A férj nevetett.

Móricz Zsigmond:

ENYELGÉS

— Persze.
— S miért rínc megengedve a nőnek?
— Az más, mert az egészen más.

Az asszony gondolkodott.

— Nézze, az este láttuk ezt a darabot, a Froufrou: most rájövök, mért éreztem magam egész idő alatt olyan sértve. Mit gondolnak maguk, férfiak, ha egy leányt kitüntetnek azzal, hogy megkérik a kezét, akkor annak a leánynak át kell alakulnia valami olyan lényé, ami a maguk koponyájában léteznek: háztartási anygalla?

A FÉRJ NEVETETT.

— Persze.

— Azt mondja egyszer a bátyám, — mentegette magát előttem a kalandjai miatt, — hogy a férj annál boldogabb odahaza, hogyha kint valamit vétkezett s hazajöhet meggyógyulni, megtisztulni. Azt mondom neki: és a nő nem teheti meg ugyanúgy? Hát a meghatározottabban kijelenti, hogy nem. És miért?... s elkezd nekem, hogy a természet már másképp alkotta a férfit, mint a nőt és ilyen butaságokat.

A férj nevetett.

— Persze.

Az asszony gondolkodott:

— Mért is van az, tulajdonképpen, hogy lett ilyen általánossá ez a különböző ítélkezés a férfi és a nő fölött?... biztosan, mert a nő annyira le van kötve a háztartás, a munka, hogy nincs is rá lehetősége, hogy olyan szabadon csapongjon, s kialakult az a vélemény, hogy nincs is rá képessége. Ma ugyan már, azt hiszem, nagy változások vannak ezen a téren, nemcsak a városokban, de vidéken, falun is, azt mondják, milyen bomlott a falusi élet s ott még jobban kell is szegény asszonynak, mert nincs semmi izgalom.

A férj nem igen mert beleszólni, csak nevetélt.

Az asszony apró, finom bűntéseit szórakozottan abbahagyta s egyre mélyebbre fűzte gondolatait.

— A nő nem tehet semmit, a férfi mindent. A nő le van kötve, a férfi szabad. En már régen figyelem, hogy maga... hogy még nem történt meg, hogy maga végre ne hajította volna, amit akar... ha nem rögtön, öt év múlva... azzal a látszattal, hogy én uralkodom... Igen! én csak megkapom azt a szemfényvesztést, hogy szabad szabadon kilármázni magamat... s tudni, hogy maga győz... En nem győzhetek: egy nőnek mindig le kell mondani, oda van láncolva a formákhoz, élethez, törvényekhez... hogy harcolhatok én vissza egy férfit, aki itt akar hagyni? mivel? Nagyon dicsekedtem az előbb, hogy számtalan fegyverem van: mi?... hisz éppen ez az igazságtalanság, hogy nem harcolunk egyetlen fegyverrel és elkövetkezik, a jövő generációjának ez a dolga, hogy felszabadítsa a nőt: mért? én nekem éppen olyan szabadnak kell lennem, mint maga!...

A férfi nevetett.

— Persze.

AZ ASSZONYKA:

— Már vannak is sokan nők, akik szabadok... hozzám képest persze... egy háztartási alkalmazottnak képest, aki én vagyok... mert egy férfihez képest a legfüggetlenebb, legtöbbetkereső s legönállóbb egyéniségű nő is csak nő: nem?... Itt van Irén... egész bátran meri kimondani, hogy kevés férfi keres többet, mint ő: és teljesen szolid férfi-munkával; de azért élhet olyan szabad életet, mint egy húszéves fiú? például, mondjuk ki, tarthat magának... kitarthat egy férfit lakással, ami olyan elfogadott dolog, hogy egy férfi kitarthat egy nőt?... de mégcsak át is hághatja a nők számára kötelező prúmodort?... Nem... ha ezt teszi, tönkre megy! senki sem fog tőle vásárolni, anyák a lányaikkal nem mennek be hozzá, nem fogadják a köszönését az utcán, magára marad: vége. Heltott egy férfi a legszabadabb, sőt közirigylés mellett bonyolíthatja le szerelmi ügyeit: egy nő aszkézisre van ítélve.

A férfi újra és újra csak nevetett.

— Persze.

— De a jövőben nem így lesz, barátok: kám: a nő igenis pontosan olyan független lesz, mint a férfi... Hacsak gyereke nem lesz... de az is: pénzt keres és a gyereke beadja intézetbe... Hallatlan gaszg ez a ósdi felfogás, a tegnapi darab, hogy a nő először megteremt az isten, aztán újítáremti a férj. Nagyon jó... Tudja maga, hogy milyen rémes érzés a függés?... más-tól függeni?... ha én szabad nő volnék, inkább akarnék, mit tudom én, akár szerelm-képességeimmel függetlenségét teremteni magamnak, mint rokonok és testvérek és család irgalmából kitarított és lekötözött lenni.

A FÉRJ HALLGATOTT, aztán ugratva szólt:

— De az nem sérti, hogy én kitarítottam?

Az asszony fellázadt és lángra lobbanva:

— Engem maga kitarított?... Kikérem magamnak!... inkább én tartom ki magát, mint maga engem. Hiszen ez teszi olyan isteni széppé az életet, ez teszi olyan paradicsommá, hogy mindig jelen van egy boldog családi élet, mert ez mindenki számára a legirigyléremeltőbb élet, akinek nincs, mert ebben boldogan folyik minden, ez olyan, mint egy jó langyos fürdő, amiben borzasztó jó lubickolni...

Élesen és diadalmasan nézett az urára.

— És ezt én nagyobb mértékben teremtem meg, mint maga, mert maga csak a pénzt hozza és jön élvezni: de én minden idegimmel és testem-lelkem minden erejével építem. Igaz?

A férj nevetett.

— Persze.

Az asszony bosszúsán mondta:

— Ne mondja nekem folyton, hogy: persze. Ennyit tud mondani: Folyton arról beszéltett itt engem, hogy egy asszony hogyan tartja meg az urát, most mondja meg maga, hogy egy férfi hogyan tartja meg a feleségét.

A férj felállott, a szivarját letette s füst-párás száját rányomta az asszony vékony, finom ajkára:

— Így.

(Folytatjuk.)

Négy er...
Ószintén sz...
egy kényelh...
den napra...
talan élet...
lett egy dol...
is lehet, d...
Meghát leh...
szerető fele...
mát, az új...
szemü apr...
gyógését?

Mi üz

Hiszen r...
palotai v...
Nem! Mit...
kellett?...
egészen, h...
két napon...
sítő állor...
meg fegyv...
tötte. Azt...
Először cs...
zajtott. Ek...
rosban, és...
az ellenf...
mindent i...
kástanács...
Már nem...
ellenforra...
És egy...
talan épp...
kek ittho...
Simon G...
ra lopódz...
Nem fog...
A „szaba...
szertefos...
kanékkül...
a koplala...
csak a ré...
kedésről...
bebörtön...

Bé

ahol az

Festő...
zöld bo...
erdőko...
meklár...
hérré...
legel a...
de itt...
marna...
A táj...
kotróg...
tölti b...
tapusz...
A lak...
nek, n...
együtt...
lyik k...
(„Épfu...
csak...
dolgoz...
jobbar...
órai n...
az idő...

Kai

A b...
hagy...
és kev...